

full DOMINICAL

PARAULA I VIDA

† LLUÍS MARTÍNEZ SISTACH
Cardenal arquebisbe de Barcelona

Sentit cristià de la malaltia

El papa Francesc, en el Missatge per a la Quaresma d'aquest any, ens invitava a ser «illes de misericòrdia enmig del mar de la indiferència». He recordat aquestes paraules davant la Pasqua del Malalt, que coincideix amb aquest sisè diumenge de Pasqua. Sant Joan Pau II, molt sensible al sofriment humà i a l'atenció als malalts, va instituir la Jornada Mundial del Malalt, que coincideix cada any amb la festa de la Mare de Déu de Lourdes, el dia 11 de febrer. Entre nosaltres, aquesta jornada mundial es complementa amb la dedicada als malalts en aquest temps pasqual, que per això mateix s'anomena *la Pasqua del Malalt*.

El sofriment humà troba el seu significat més profund i el seu valor salvífic en la mort i la resurrecció de Jesús. Joan Pau II va afirmar, parlant de la malaltia, que de la paradoxa de la creu brolla la resposta als nostres interrogants més angiosants davant la malaltia i el sofriment. Ens deia que «Crist sofreix per nosaltres, ja que pren damunt seu el sofriment de tots i el redimeix. Crist sofreix amb nosaltres, donant-nos la possibilitat de compartir amb ell els nostres sofriments.»

El sofriment humà unit al de Crist es transforma en mitjà de salvació. Aquest és el missatge esperançador que l'Església ofereix a totes les persones que pateixen. El dolor, si és acompanyat amb fe, es converteix en porta per entrar en el misteri del sofriment redemptor del Senyor. Es converteix, per tant, en un sofriment que no pot treure la pau i la felicitat, perquè està il·luminat pel fulgor de la resurrecció.

El do de la fe il·lumina tota la realitat de la vida humana i dóna una resposta positiva a la realitat punyent de la malaltia i de la mort. Certament, la malaltia i la mort romanen en l'existència terrenal després de la salvació de Jesucrist, però han perdut el seu sentit negatiu. A la llum de la fe, la mort del cos, vençuda per la de Crist, es converteix en passatge obligat vers la plenitud de la vida immortal.

El lema de la Jornada del Malalt que avui celebrem ens diu que «una altra mirada és possible amb un cor nou»; és a dir, que és possible donar un sentit cristià a la malaltia i al dolor, que és el que he volgut expressar en aquesta comunicació. En aquesta jornada voldria donar gràcies a Déu per totes aquelles persones que estan al servei dels malalts i que són veritablement, com diu el papa Francesc, «illes de misericòrdia enmig del mar de la indiferència». Per això, pensant en els professionals de la salut i en les persones que estan a prop dels malalts amb els recursos de la ciència de guarir, però també amb la saviesa del cor per alleugerir el sofriment, acabo amb unes paraules de l'oració que s'ha compost per a la Jornada del Malalt d'enguany: «Dóna'ns, Senyor, un cor misericordiós com el teu.»

*Consol i solidaritat amb les víctimes
de l'accident aeri als Alps*

ENTREVISTA

La Primera Comunió

SEBASTIÀ TALTAVULL

Avui diumenge molts nens i nenes rebran la Primera Comunió. En aquest dia tan important, el bisbe Sebastià Taltavull, president del Secretariat Interdiocesà de Catequesi, dona un missatge als pares: «Que estimin molt els seus fills i, com a signe d'aquesta estimació, que vetllin el seu creixement cristià fins que arribin a la fe adulta. Que els ensenyin a pregar, però fent-ho primer ells i amb aquella tendresa que té més en compte el testimoni que les paraules.»

Quin és el paper dels pares?

Els pares són els primers educadors de la fe dels seus fills. És cert que Déu també ofereix altres camins i mitjans quan la família és indiferent o no ajuda. Aleshores, la comunitat cristiana col·labora de moltes maneres perquè no hi hagi un buit educatiu i ofereix, entre altres mitjans, una catequesi progressiva adaptada a cada edat, des de la infància fins a l'adulesa. La formació dels adults és prioritària per poder assegurar el creixement cristià de tots.

Com valoreu el treball en catequesi que heu fet al llarg d'aquests anys?

Com una excel·lent oportunitat per ajudar a fer camí, i fer camí junts, en comunitat, però sobretot com quelcom que m'ha ajudat sempre personalment a exercir el meu ministeri pastoral.

Com ha canviat la manera de transmetre la fe?

Ha canviat el concepte de persona, de família i de societat; han canviat el llenguatge i els mitjans de comunicació; la fe ha perdut rellevància social i la seva proclamació pública troba resistència. Avui cal el testimoni personal i un tipus de transmissió cordial que asseguri processos de creixement. Hem d'estar molt atents i ser creatius; això sí, des d'una fe ferma en Jesucrist i la confiança de comptar amb una comunitat cristiana de referència.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Retorn confiat

Un vespre entre setmana. Celebració de l'eucaristia en una església parroquial, convocats pel record i el desig de pregar per una senyora que, després de cinquanta-set anys de vida i d'una malaltia inexorable, ha retornat a Déu Pare. Ella ja no hi és físicament. Resta entre els presents, però, el record d'una vida amb tantes situacions viscudes en comú, amb les estones i els afanys compartits en els bons moments i en les dificultats, amb les paraules pronunciades i acollides, amb els silencis plens de sentit.

En mi, personalment, resta el record de les converses dels darrers temps, quan anava a portar-li l'Eucaristia. El record d'aquella dona de diàleg amè, conscient de la malaltia i del moment que vivia. El recorria amb pau, pacíficament, confiant en el Déu vers el qual anava. Agraïda amb la família, amb els amics i amb tots els qui l'atenien i en tenien cura. Estimava Déu amb una fe arrelada que projectava en un desig esperançat. Em deia en una ocasió: «No sé com és el lloc on vaig, però hi vull anar caminant en pau, confiant en Déu perquè sé que sóc a les seves mans. Ho visc així». Ho vivia i ho testimoniava. Va estimar i es va sentir

estimada perquè estimava la vida i les persones. Així, també, s'estima Déu. El traspàs d'una persona propera, el dolor, el sentiment d'absència, l'enyor de la seva proximitat ens han d'apropar a la pau, ens han d'omplir de pau. Déu és Déu d'amor —de l'amor del qual ens examinaran el darrer dia— i ens demana que ens posem confiadament a les seves mans, que ens sentim en les seves mans. «Tant si vivim com si morim som del Senyor» (Rm 14,8). Viure per al Senyor i així, un dia, morir per al Senyor.

Testimonis com aquests ens haurien d'ajudar en el nostre pelegrinatge per la terra fins que un dia, seguint Jesús, el Ressuscitat, ens retrobem amb tots aquells i aquelles que hem estimat i ens han precedit a la casa del Pare del Cel. Trobar-nos amb Déu Pare per, junts, lloar-lo, agrair-li el do de la vida, el que ens ha posat a l'abast, la companyia de les persones que han fet camí amb nosaltres. I, fins que arribi aquest dia, seguir Jesús estimant en la llibertat, amb la pau i l'amor dels fills i les filles de Déu. Fidels, també, al testimoni de molts dels qui ens han precedit, com aquesta senyora que caminava en pau cap a Déu.

SER PADRES

No hay un modelo ideal de custodia

DR. PAULINO CASTELLS
Pediatra, neurólogo y psiquiatra

Crecer con padres separados
Plataforma Editorial

He llegado a la conclusión de que no hay un modelo ideal de custodia de los hijos de padres separados. La custodia compartida puede funcionar muy bien para un niño y ser pésima para otro. Depende de múltiples variables: la personalidad y estado mental de los padres, la calidad de las relaciones padres-hijos, el grado de enojo y de cooperación entre los padres, la edad de los hijos, el temperamento y flexibilidad de cada niño...

A todo lo cual hay que añadir un factor importante que quiero resaltar: los padres han de estar dispuestos a tener las mismas pautas educativas y mantener las mismas rutinas con los niños cada vez que estén a cargo de uno de ellos. Por ejemplo, un niño no se puede acostar a las ocho con un progenitor y a las diez con el otro, o

comer con cubiertos cuando esté con un padre y con los dedos cuando esté con el otro, o dormir con un progenitor en su cama y solo en su habitación cuando le toque con el otro.

Todo dependerá fundamentalmente de la capacidad de entendimiento que tengan entre sí los padres. «Pero si antes no se ponían de acuerdo en nada, ¿cómo podrán hacerlo ahora?», puede usted argumentarme. Y con razón. Porque aquí está el talón de Aquiles de la custodia compartida: que ya no estaban de acuerdo antes. Si la relación entre ellos hubiese sido buena, no se habrían separado, ¿no le parece? Por eso, un psiquiatra norteamericano, Donald Bloch, dice: «Una pareja capaz de manejarse adecuadamente con un proceso de divorcio debería, en principio, tener un excelente matrimonio.»

Lectures missa diària i santoral

11. □ Dilluns (Lleida) (litúrgia hores: 2a setm.) [Ac 16,11-15 / SI 149 / Jn 15,26-16,4a]. Sant Anastasi (s. III-IV), mr. a Badalona, fill i patró de Lleida. Sant Ponç (o Poni), bisbe, patró dels herbolaris; sant Eudald, mr. venerat a Ripoll (978); sant Felisa, mr.; beat Domènec Iturrate, prev. trinitari basc.

12. □ Dimarts [Ac 16,22-34 / SI 137 / Jn 16,5-11]. Sants Nereu i Aquileu (s. III-IV), soldats mrs. a Roma; sant Pancraç (s. III-IV), mr. romà. Sant Domènec de La Calçada (Rioja), patró dels enginyers de camins, canals i ports. Beat Francesc de Siena, prev. servita.

13. □ Dimecres [Ac 17,15.22-18,1 / SI 148 / Jn 16,12-15]. Mare de Déu de Fàtima (Portugal). Sant Pere Regalat, rel. franciscà; sant Muç o Muci, prev. i mr.; sant Miquel de Garikoitz (†1863), prev. basc, fund. cong. del Sagrat Cor de Bétharram; santa Maria-Dominica Mazzarello, vg., fund. salesianes (FMA, 1872).

14. ■ Dijous [Ac 1,15-17.20-26 / SI 112 / Jn 15,9-17]. Sant Maties o Macià, apòstol afegit (Ac 1,15-26). Santa Gemma Galgani, vg. seglar; sant Pasqual I, papa.

15. □ Divendres [Ac 18,9-18 / SI 46 / Jn 16,20-23a]. Sant Isidre (s. XI-XII), llaurador, de Madrid, casat amb Maria de la Cabeza, patró de la pagesia. Sant Torquat, bisbe de Guadix i mr.; santa Joana de Lestonnac, rel. viuda, fund. Companyia de Maria, de Bordeus (ODN, 1607); sant Eufrasi, bisbe i mr. (també es pot celebrar l'endemà, dia 16).

16. □ Dissabte [Ac 18,23-28 / SI 46 / Jn 16,23b-28]. Sant Honorat, bisbe, patró dels forners o flequers; sant Joan Nepomucè, prev. de Praga i mr. del secret de confessió; sant Simó Stock, prev. carmelità; sant Germer, bisbe.

17. □ † Diumenge vinent, l'Ascensió del Senyor (lit. hores: 3a setm.) [Ac 1,1-11 / SI 46 / Ef 4, 1-13 (o bé: Ef 1,17-23) / Mc 16, 15-20]. Sant Pasqual Bailón (1540-1592), rel. franciscà mort a Vila-real, patró d'associacions i congressos eucarístics. Sta. Restituta, vg.

DIUMENGE VI DE PASQUA

Lectura dels Fets dels Apòstols

(Ac 10,25-26.34-35.44-48)

Així que Pere entrà, Corneli sortí a rebre'l i es prosternà als seus peus. Pere el féu aixecar dient-li: «Posa't dret, que jo sóc home, igual que tu». Llavors Pere prengué la paraula i digué: «Ara veig de veritat que Déu no fa diferències a favor d'uns o altres; Déu acull tothom qui creu en ell i fa el bé, de qualsevol nacionalitat que sigui». Mentre Pere deia això, l'Esperit Sant vingué sobre tots els qui escoltaven la seva predicació. Els jueus creients que havien vingut amb Pere s'estranyaren molt en veure que el do de l'Esperit Sant era vessat fins i tot sobre els qui no eren jueus. De fet, els sentien parlar en llenguatges misteriosos i proclamar les grandeses de Déu. Llavors Pere digué: «¿Qui pot excloure de l'aigua del baptisme aquests que han rebut l'Esperit Sant igual que nosaltres?» Tot seguit manà que els bategessin en el nom de Jesucrist. Després li pregaren que es quedés amb ells uns quants dies.

Salm responsorial (97)

R. *El Senyor ha revelat la seva ajuda, i els pobles contempen la salvació.*

Canteu al Senyor un càntic nou: / ha fet obres prodigioses, / la seva dreta i el seu braç sagrat / han sortit victoriosos. R.

El Senyor ha revelat la seva ajuda, / i els pobles contempen la salvació. / L'ha mogut l'amor que ell guarda fidelment / a la casa d'Israel. R.

Tothom ha vist d'un cap a l'altre de la terra, / la salvació del nostre Déu. / Aclameu el Senyor arreu de la terra, / esclateu en cants i en crits d'alegria. R.

Lectura de la primera carta de sant Joan

(1Jn 4,7-10)

Estimats meus, hem d'estimar-nos els uns als altres, perquè l'amor ve de Déu. Tothom qui estima és fill de Déu: ha nascut d'ell i el coneix. Els qui no estimen no coneixen Déu, perquè Déu és amor.

Hem vist clarament l'amor que Déu ens té quan ell ha enviat al món el seu Fill únic, perquè visquem gràcies a ell. L'amor és això: no som nosaltres qui ens hem avançat a estimar Déu; ell ha estat el primer d'estimar-nos, tant, que ha enviat el seu Fill com a víctima propiciatòria pels nostres pecats.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Joan

(Jn 15,9-17)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Jo us estimo tal com el Pare m'estima. Manteniu-vos en l'amor que us tinc. Si observeu els meus manaments, us mantindreu en l'amor que us tinc, com jo també observo els manaments del meu Pare i em mantinc en l'amor que em té. Us he dit tot això perquè tingueu l'alegria que jo tinc, una alegria ben plena. El meu manament és que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat. Ningú no té un amor més gran que el qui dóna la vida pels seus amics. Vosaltres sou els meus amics si feu el que jo us mando. Ja no us dic servents, perquè el servent no sap què fa el seu amo. A vosaltres us he dit amics, perquè us he fet saber tot allò que he sentit del meu Pare. No sou vosaltres els qui m'heu escollit. Sóc jo qui us he escollit per confiar-vos la missió d'anar per tot arreu i donar fruit, un fruit que durarà per sempre. I el Pare us concedirà tot allò que demanareu en nom meu. Això us mando: que us estimeu els uns als altres.»

Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles

(Ac 10,25-26.34-35.44-48)

Cuando iba a entrar Pedro, salió Cornelio a su encuentro y se echó a sus pies a modo de homenaje, pero Pedro lo alzó, diciendo: «Levántate, que soy un hombre como tú.» Pedro tomó la palabra y dijo: «Está claro que Dios no hace distinciones; acepta al que lo teme y practica la justicia, sea de la nación que sea.»

Todavía estaba hablando Pedro, cuando cayó el Espíritu Santo sobre todos los que escuchaban sus palabras. Al oírlos hablar en lenguas extrañas y proclamar la grandeza de Dios, los creyentes circuncisos, que habían venido con Pedro, se sorprendieron de que el don del Espíritu Santo se derramara también sobre los gentiles. Pedro añadió: «¿Se puede negar el agua del bautismo a los que han recibido el Espíritu Santo igual que nosotros?» Y mandó bautizarlos en el nombre de Jesucristo. Le rogaron que se quedara unos días con ellos.

Salmo responsorial (97)

R. *El Señor revela a las naciones su salvación.*

Cantad al Señor un cántico nuevo, / porque ha hecho maravillas; / su diestra le ha dado la victoria, / su santo brazo. R.

El Señor da a conocer su victoria, / revela a las naciones su justicia: / se acordó de su misericordia y su fidelidad / en favor de la casa de Israel. R.

Los confines de la tierra han contemplado / la victoria de nuestro Dios. / Aclama al Señor, tierra entera; / gritad, vitoread, tocad. R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Juan

(1Jn 4,7-10)

Queridos hermanos, amémonos unos a otros, ya que el amor es de Dios, y todo el que ama ha nacido de Dios y conoce a Dios. Quien no ama no ha conocido a Dios, porque Dios es amor. En esto se manifestó el amor que Dios nos tiene: en que Dios envió al mundo a su Hijo único, para que vivamos por medio de él. En esto consiste el amor: no en que nosotros hayamos amado a Dios, sino en que él nos amó y nos envió a su Hijo como víctima de propiciación por nuestros pecados.

✠ Lectura del santo evangelio según san Juan

(Jn 15,9-17)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Como el Padre me ha amado, así os he amado yo; permaneced en mi amor. Si guardáis mis mandamientos, permaneceréis en mi amor; lo mismo que yo he guardado los mandamientos de mi Padre y permanezco en su amor. Os he hablado de esto para que mi alegría esté en vosotros, y vuestra alegría llegue a plenitud. Éste es mi mandamiento: que os améis unos a otros como yo os he amado. Nadie tiene amor más grande que el que da la vida por sus amigos. Vosotros sois mis amigos, si hacéis lo que yo os mando. Ya no os llamo siervos, porque el siervo no sabe lo que hace su señor: a vosotros os llamo amigos, porque todo lo que he oído a mi Padre os lo he dado a conocer. No sois vosotros los que me habéis elegido, soy yo quien os he elegido y os he destinado para que vayáis y deis fruto, y vuestro fruto dure. De modo que lo que pidáis al Padre en mi nombre os lo dé. Esto os mando: que os améis unos a otros.»

COMENTARI

IGNASI RICART, CMF

L'amor que Déu posa en nosaltres és creatiu

Estimar i ser estimat: és el desig més profund, la necessitat de l'home i de la dona des de la més tendra infància i en totes les èpoques de la vida. Però, què és l'amor? A aquesta pregunta, se li han donat diverses respostes que no són mai prou satisfactòries. El tema central de la Paraula de Déu proclamada aquest diumenge és l'amor cristià, que no fa distincions de persones (1a lectura) i té la seva font en Déu. Diumenge passat recordàvem les paraules de Jesús: «Qui està en mi i jo en ell dóna molt de fruit». Avui s'aclearix el sentit d'aquest *estar en Crist*: es tracta de romandre en el seu amor. L'amor ve de Déu que és l'amor i ha pres la forma humana en Jesús. En l'amor es troba tota l'essència de la vida divina que circula en la Trinitat. En Déu, l'amor coincideix amb el seu mateix ésser: Déu és relació, comunicació, amor. En efecte, sant Joan afirma que l'amor de Déu es manifesta en el fet que «ell ha enviat el seu Fill únic al món perquè visquem gràcies a ell» (2a lectura). La grandesa de l'amor de Déu es manifesta, doncs, en el misteri pasqual de mort i resurrecció. La Pasqua de Jesús és el senyal més evident de la seriositat del seu amor, perquè com ens recorda el mateix evangeli d'avui: «Ningú no té un amor més gran que el qui dóna la vida pels seus amics.»

La vinguda de l'Esperit Sant sobre Corneli, que era pagà, i la seva família, de qui parla la primera lectura, fa que Pere i la primera comunitat cristiana s'adonin que l'amor salvífic de Déu no coneix barreres: «Déu acull tothom qui creu en ell i fa el bé, de qualsevol nacionalitat que sigui». La mort de Crist a la creu és donada per Déu a tots els homes sense distincions: «per nosaltres els homes i per la nostra salvació...», com recitem en el Credo.

Estimar significa, per tant, tenir els mateixos sentiments que Déu, actuar gratuïtament, compartir-nos com Jesús amb els seus, als quals manifestà tot l'amor de Déu Pare: «El meu manament és que us estimeu els uns als altres com jo us he estimat». Aquesta és la Bona Notícia, la «joia de l'Evangeli» que l'Església i els cristians hem d'anunciar arreu, no només amb paraules sinó també i sobretot amb actes.

AGENDA

Actes i conferències

Taizé-Catalunya 2015: una amistat que perdura. Dissabte 16 de maig, en el centenari del naixement del germà Roger i del 75è aniversari de la seva arribada al poblet de Taizé (França) l'agost de 1940. A partir de les 10 h, al Seminari Conciliar de Barcelona. A les 19.30 h, pregària d'acció de gràcies a l'església de Sta. Maria del Mar.

«L'Evangelí de Lluc». Jornada acadèmica a la FTC (c/ Diputació, 231), dia 14 de maig (9.30-13 h). Inscripcions fins al 12 de maig. Informació: t. 934 534 925.

Jornada d'Apostolat Seglar. Dia 16 de maig (9-13.45 h), «Espiritualitat laical evangelitzadora de la cultura urbana». Acabarà amb una eucaristia presidida per Mn. Pepe Rodado, delegat de Pas-

toral Obrera. A la delegació d'Apostolat Seglar (c/ Sant Pau, 101). Cal confirmació al t. 933 011 568.

Curs de pastoral i ètica de la salut. Dimarts 12 de maig (16-19 h), «El sacrament de l'Eucaristia: l'expressió de comunitat», amb Joan Baburés, professor de l'ISCRGI; i «L'equip pastoral parroquial», a càrrec de la Delegació episcopal de Pastoral de la Salut de Barcelona. Al CaixaFòrum de Montjuïc (av. Francesc Ferrer i Guàrdia, 6-8). Informació: t. 933 171 597.

Inici de la Adoració perpetua. Miércoles 13 de mayo (19 h), misa solemne y entronización en la pquia. de Sant Sebastià de Badalona (av. de Terrassa, s/n). Info: t. 933 954 154.

XI Jornada de Pastoral de la Salut. «El cuidado de las necesidades espirituales y religiosas... ¿Un valor añadido en el bienestar de la persona?» Día 15 de mayo (9-13.30 h), en el Hospital de San Rafael (pg. Vall d'Hebron, 107, t. 932 112 508). Organiza: SAER Hospital Sagrat Cor (Martorell). Inscripció gratuïta: t. 937 752 200, c/e: jsanchez@sagratcormartorell.org

Xenofòbia i intolerància religiosa. Cicle de conferències maig. Dimecres 13: «Islam», amb Mohamed El Ghaidoun. A l'auditori de la Fundació Joan Maragall (c/ València 244, 2n), a les 19 h. Info i inscripcions: FJM, t. 934 880 888, www.fundaciojoanmaragall.org

Institut Emmanuel Mounier de Catalunya. Dijous 14 de maig (19 h), presentació del llibre *Vaclav Havel: un político humanista para una nueva Europa*, d'Albert Llorca Arimany. A la sala Pere Casaldàliga de la Llibreria Claret (c/ Roger de Llúria, 5).

Fiesta de santa Rafaela María. Sábado 16 de mayo (12.30 h), celebración de la eucaristía en la iglesia de las Escavas (c/ Mallorca, 232).

Grups d'Oració i Amistat (GOA). Els dimarts 12, 19 i 26 de maig (19 h), escola de pregària, conferències sobre l'oració sota la direcció del P. Joaquim Petit, L.C., meditació i eucaristia. A la Llar Verge de Gràcia (c/ Carolines, 16). Informació: t. 932 181 005, c/e: goracionamistad@yahoo.es

I Cicle de música - Dones i compositores. Dissabte 16 de maig (20 h), concert: La veu femenina del Barroc, amb Mireia Latorre, Peter Krivda i Igor Davidocis, al Monestir de Sant Pere de les Puel·les (c/ Anglès, 55).

Església de Sant Gaietà - P. Teatins (c/ Consell de Cent, 293 - E. Granados, 6). Concerts de maig: diumenge 10 (18 h), amb alumnes de l'Escola Luthier (aportació voluntària a favor de la Fundació Escó); diumenge 17 (18 h), amb el trio Prisma (aportació voluntària a favor de la «Fundación Manos Providentes»). Per a més informació: t. 617 572 889.

Adoració eucarística a la Sagrada Família. Dijous 14 de maig, a la cripta, de les 20.15 h (missa i vespres) fins a les 23 h. Hi haurà confessors des de mitja hora abans. Inscripció torns adoració perpètua: apartat de correus, suc. 44/44063/08014 Barcelona. Per a més informació: t. 662 198 630 (Juan Ribas), www.sagradafamiliaadoracio.com

Equips de la Mare de Déu de Barcelona. Aprenem a pregar amb les ensenyances del P. Henri Caffarel. Dimecres 12 de maig (17.30-18.30 h), a la paròquia Verge de Natzaret (c/ Juan de Mena 29, baixos). Informació: t. 934 280 543.

Unió Espiritual de Mares. Dia 20 de maig, trobada a Montserrat. Cal apuntar-se al t. 934 351 845.

Concert del 50 aniversari. Diumenge 10 de maig (19.30 h), al col·legi Salesians de Mataró (av. Puig i Cadafalch, 80), amb motiu de l'erecció canònica que aquest any celebrem les parròquies de Mataró: Sagrada Família, Sant Simó-Sant Pau, Mare de Déu de l'Esperança i Mare de Déu de Montserrat.

Fundació Mare de Déu de Fàtima. Festivitat de la Mare de Déu de Fàtima, dia 13 de maig (17 h), missa a l'ermita de la Llar Infantil (c/ Santuari, 94).

PALABRA Y VIDA

† LLUÍS MARTÍNEZ SISTACH
Cardenal arzobispo de Barcelona

Sentido cristiano de la enfermedad

El papa Francisco, en el Mensaje para la Cuaresma de este año, nos invitaba a ser «islas de misericordia en medio del mar de la indiferencia». He recordado estas palabras ante la Pascua del Enfermo, que coincide con este sexto domingo de Pascua. San Juan Pablo II, muy sensible al sufrimiento humano y a la atención a los enfermos, instituyó la Jornada Mundial del Enfermo, que coincide cada año con la fiesta de la Virgen de Lourdes, el día 11 de febrero. Entre nosotros, esta jornada mundial se complementa con la dedicada a los

enfermos en este tiempo pascual, que por eso mismo se llama *la Pascua del enfermo*.

El sufrimiento humano encuentra su significado más profundo y su valor salvífico en la muerte y la resurrección de Jesús. Juan Pablo II afirmó, hablando de la enfermedad, que de la paradoja de la cruz brota la respuesta a nuestros interrogantes más angustiosos ante la enfermedad y el sufrimiento. Nos decía que «Cristo sufre por nosotros, ya que quita el sufrimiento de todos y lo redime. Cristo sufre con nosotros, dándonos

la posibilidad de compartir con él nuestros sufrimientos.»

El sufrimiento humano unido al de Cristo se transforma en medio de salvación. Este es el mensaje esperanzador que la Iglesia ofrece a todas las personas que sufren. El dolor, si es acogido con fe, se convierte en puerta para entrar en el misterio del sufrimiento redentor del Señor. Se convierte, por tanto, en un sufrimiento que no puede quitar la paz y la felicidad, porque está iluminado por el fulgor de la resurrección.

El don de la fe ilumina toda la realidad de la vida humana y da una respuesta positiva a la realidad lacerante de la enfermedad y de la muerte. Ciertamente, la enfermedad y la muerte permanecen en la existencia terrenal después de la salvación de Jesucristo, pero han perdido su sentido negativo. A la luz de la fe, la muerte del cuerpo, vencida por la de Cristo, se convierte en pasaje obligado hacia la plenitud de la vida inmortal.

El lema de la Jornada del Enfermo que hoy celebramos nos dice que «otra mirada es posible con un corazón nuevo»; es decir, que es posible dar un sentido cristiano a la enfermedad y al dolor, que es lo que he querido expresar en esta comunicación. En esta jornada quisiera dar gracias a Dios por todas aquellas personas que están al servicio de los enfermos y que son verdaderamente, como dice el papa Francisco, «islas de misericordia en medio del mar de la indiferencia». Por ello, pensando en los profesionales de la salud y en las personas que están cerca de los enfermos con los recursos de la ciencia de curar, pero también con la sabiduría del corazón para aliviar el sufrimiento, termino con unas palabras de la oración que se ha compuesto para la Jornada del Enfermo de este año: «Danos, Señor, un corazón misericordioso como el tuyo.»

